

Wiersze łódzkie żartobliwe

Wstęp bezpłatny, ale - UWAGA! -

obowiązują zapisy: tel. 42 687 02 07, Filia Poleskiego Ośrodka Sztuki, Karolew, ul. Bratysławska 6a

Wiesław Nowicki (ur. 13 listopada 1946 w Łodzi, zm. 24 maja 2012 w Gdańsku), aktor, dziennikarz, reżyser teatralny, działacz kulturalny i propagator muzyki klasycznej. Syn Sabiny Nowickiej i popularnego łódzkiego aktora Zygmunta Nowickiego, wnuk Józefa Nowickiego - najsłynniejszego łódzkiego tramwajarza, mąż aktorki Wandy Neumann. Ze strony matki był wnukiem z wielkiej księgarskiej rodziny Glücksbergów, tych którzy jako pierwsi wydali drukiem dzieła Wojciecha Bogusławskiego, Juliana Ursyna Niemcewicza, braci Śniadeckich. To po nich odziedziczył zamiłowania do historii, książek i wnikliwej obserwacji świata.

Po ukończeniu Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej i Filmowej w Łodzi w roku 1968 działał w wielu teatrach. Był aktorem Teatru Polskiego w Poznaniu, grał w Teatrze Nowym w Łodzi, występował w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku (będąc także sekretarzem literackim Stanisława Hebanowskiego), był kierownikiem literackim Teatru Miniatura w Gdańsku i doradcą literackim Teatru Ziemi Pomorskiej w Grudziądzu, jak i konsultantem programowym Teatru im. J. Słowackiego w Koszalinie i Teatru Polskiego w Bydgoszczy.

W 1977r. wspólnie ze znaną aktorką Wandą Neumann założył nieinstytucjonalny zawodowy Teatr na Przymorzu. Interesował się kameralnym teatrem poetyckim, który zajmowałby się intelektualną refleksją na temat świata i samej natury ludzkiej. Wielką pasją Wiesława Nowickiego było także dziennikarstwo telewizyjne. Stworzył wiele audycji telewizyjnych, jak „Salon artystyczny Wiesława Nowickiego”, „Twarze” i „Musica noster amor”, o tematyce kulturalnej, prowadząc wywiady dla Telewizji Trójmiasto i Gdańskiej Telewizji Kablowej z osobowościami sceny muzycznej.

Wiesław Nowicki podążał własną drogą. Był indywidualistą i myślicielem. Pozostawił po sobie wiele refleksji, które udało mu się przelać na papier i część z tego dorobku opublikować. Jego podejście do życia miało styl ideologiczny, a nie materialny. Część swojego życia poświęcił na poszukiwaniach genealogicznych. Dzięki temu mógł poznać bardziej siebie i zrekonstruować niezwykle interesujące fakty przeszłości swoich przodków. Pasjonował się historią, malarstwem, muzyką i filatelistyką. Był człowiekiem o wielkim sercu i emanował skromnością. Wiesław Nowicki służył teatrowi, wartościom, stawiając swoją osobę na drugim planie. Książki poetyckie – wydane, już po śmierci autora, dzięki staraniom jego żony i córki: „Wiersze gostomskie. Refleksje z kaszubskiej krainy” (2013, nagroda na XIV Kościerskich Targach Książki Kaszubskiej i Pomorskiej „COSTERINA 2013”), „Wiersze łódzkie żartobliwe” (2014, wyróżnienie na XV Kościerskich Targach Książki Kaszubskiej i Pomorskiej „COSTERINA 2014”).

W antologii poezji współczesnej „ŁÓDŹ tkanina z wadami” (2015) opublikowane są cztery wiersze Wiesława Nowickiego: „Synagoga na Wolborskiej”, „Zbyszkowi Dominiakowi”, „Ojciec” (wszystkie z tomu „Wiersze łódzkie żartobliwe”) i „Nostalgia” (z tomu „Wiersze gostomskie”).